

XX. ÜNNEP ELŐTTI SZÁMVETÉS

Érdemtábla

Rauch Pál, a December 30 gyár I.-II. szövedője C-váltásának kiváló segédmestere.

Bota Pavel, az ötvenesi állami gazdaság élenjáró zootechnikus brigádosa.

A MOZDONYOK jó kezekben vannak!

230 000 km

— főjavítás

nélkül

Teljesítette-e egyszer is valaki az utasok közül a kérdést, hogy mennyibe kerülhet egy mozdony főjavítása? Bizonyos, hogy nem, hiszen senki sem gondolt arra, hogy az a „táltos”, mely messzemennebbé röpíti azt a kocsi, amelyben utazik, javításra szorul, mennyit is emészt fel az a munka. Pedig az egész korántsem meglepő: csaknem 100 000 lej. Ennyibe kerül a javítás tengelyről történő felemeléssel.

Természetesen tehát, hogy nálunk, a Fűtőházban minden gépész és fűtő mozdonya életének két főjavítása közötti meghosszabbításra törekszik. Ez év elején pedig, — mivel mi is a nagy ünnepre készülünk — felajánlották, hogy több száz ezer kilométerrel tulszármalyak eddigi megvalósításait. Ez maga után vonja a megtakarítások gyarapítását is, hiszen a jól kezelt gép keveset fogyaszt és sokat teljesít. Ha pedig kétszeresére hosszabbítjuk élettartamát, — mint említettük — két, háromszáz lakostól előállításához szükséges összeget takarítunk meg. Ez pedig már valami.

A 230-503-as mozdony

valamennyi versenypáron tulsz eddigi teljesítményével. S mind emellett eddig már közel 100 000 kilométert tett meg normán felül. Igen, majdnem elérte azt, hogy két életet éljen s még mindig nem szűnt meg fiatalnak, frissnek lenni. Még ma is felveszi a versenyt bármelyik társával. Nem csoda folytan, hanem azért, mert aranyat érő kezekben van élete. Azok irányítják, vezetik hosszban kigyózó acélpályájan egyik állomástól a másikig értékes rako-

mányával. Trifu Aron és Camenita Pavel gépészek, valamint Ionescu Constantin és Zamonicer Costa fűtők ügyes kezei ezek. Ok tudják, hogyan kell banni a reájuk bízott acélok összesszával.

Ezerkilencszázhatvanegyben volt utoljára javításban ez a nagy teljesítőképességű mozdony. Azóta közel 100 000 kilométert tettek meg vele tervén felül. De még ennivel sem elégednek meg. A nagy ünnep tiszteletére felajánlották, hogy egész október végéig ezzel a gőzgéppel vonatnak. De beszéljünk csak számokban és nézzük meg mit is jelent ez: Rövid számolás után íme az eredmény: 230 000 kilométer. Hogy ez pénzben mennyivel egyenlő, annak kiszámítását már olvasóinkra bízjuk.

Másik hat mozdony

is követi a fentemlített acélparipa példáját. Elmondjuk róluk, hogy „ők” is jó kezekben vannak. A tervén felül megtett tíz- és száz ezer kilométerek, az így megvalósított pénzösszegek pedig továbbra is gyarapítják az ünnep tiszteletére felajánlott megtakarításokat. Szorgalmas emberek nevei fűződnek az

említett megvalósításokhoz. Julean Corneli, Horváth Péter, Pop Gheorghe, Dragostin Petru gépészek az északát is nappallá téve, vállalva Herbel Ioan, Doba Ferenc, Nan Alexandru fűtőkkel, fáradságot nem ismerve harcoltak ezért.

S bármelyik pillanatban figyel-nők is meg őket, mindig gépek körül találjuk valamennyiüket. Ezekben a napokban még az eddigiek-nél is fokozottabb igényességgel ellenőrzik a mechanizmusokat. Olajoskannával kezükben s az elmaradhatatlan gyalogsomóval kenik, tisztítják a forgó, csuszó vagy perdülő „végtagokat”, merl továbbra is azt akarják, hogy a mi munkaközösségünk, a Fűtőház valamennyi tagja, büszke legyen rájuk.

Tăutian Gheorghe,
a Fűtőház dolgozója

Billen az alváz... S a vagongyári hegesztők elfoglalják helyüket. Néhány másodperc s vakító lángnyelvek villannak fel a vagon-alváz különböző pontjain.

(Kelen Ferenc felvétele)

A legjobbak az élvonalban

Ez év augusztus 23-án ünnepel-jük hazánk felszabadulásának 20. évfordulóját. Már csak néhány nap választ el a nagy ünnepől. Ezekben a napokban ipari egységeink dolgozói fokozott iramban munkálkodnak azért, hogy felajánlásait ne csak teljesítsék, hanem lényegesen túl is járják.

A Vagongyár munkaközössége például vállalta, hogy augusztus 23. tiszteletére tervén felül 1800 000 lejjel csökkentse az önköltséget. Ezideig 6 127 000 lejt könyvelték el. A tervén felül jövődelmet illetően a felajánlott 5300 000 lejt helyett már 13 206 000 lejt valószínűsíthető. Mi más, ha nem a dolgozók önfeladózó munkájának sikerei jelennek e számok mögött? A pártbizottság irányításával a szakszervezeti bizottság körülbekötött szervezte meg az ünnepköszöntő versenyt, miáltal az üzem valamennyi dolgozója bekapcsolódott e nemes vetélkedésbe.

A napokban tartották meg a szakszervezeti közgyűléseket, amelyeken kiérkezték a júliusi munkasikerüket és jóváhagyták a versenykiutetett-jelnek névsorát. A versenyben 1896 dolgozó, 73 brigád, és 80 munkacsoport vett részt. A kitünt dolgozók közül 735-en párttagok és tagjelöltek. A kovácsműhelyből Baltá Gheorghe, Munteiu Vasile és Mislai Sándor, az I-es számú befejező részlegről Zelenin Valeriu, Drăgan Ioan, Orădan Pavel és Comlosan Gheorghe, a forgószármaly részlegről Curilă Gheorghe, Istrate Călin és Păcurar Ilie kommunisták túszték ki, akik hónapról hónapra 15—20 százalékkal teljesítik túl előírásait az ezáltal lényegesen hozzájárulnak a felajánlások valóra hozásához.

A CFR Fűtőház dolgozói is ki-magasló eredményeket értek el vál-talasaik gyakorlatba ültetése terén. Többség között fogadalmat tettek, hogy nagy nemzeti ünnepünkig 742 ezer lej értékű megtakarítást biztosítsanak. Ezzel szemben 1104 000 lejt valószínűsíthető. E számottevő megtakarítást elsősorban a munka-termelékenység növelése és a fűtő-ananyagfogyasztás csökkentése révén hozták létre. Érdemes megemlíteni, hogy az elmúlt időszakban 2471 tonna konvencionális fűtőanyagot takari-

tottak meg, ami nem kevesebb, mint 900 000 lejt tesz ki. Mint városunk többi ipari egységében, itt is a kommunisták járnak az élen. Pasca Vasile, Pavica Anton, Silindean Petru és Plăcu Nicolae mozdony-vezetők, Buda Stefan, Ionescu Constantin fűtők, Bulboacă Alexe he-gesztő, Drăg Petru lakatos, Halga Lazăr kazánkovács, Simandan Ste-fan és Mocuta Ioan gépészek, Totoi Viorel motorszerelő és még számos más kommunista személyes példamutatásával serkentik a többi dolgozót is egyre kima-gaslóbb munkasike-rek elérésére.

A Vörös Triko gyári kommunisták is kitettek maguk-ért. Ebben a gyár-ban is egyre nö-vekszik azon párt-tagok és tagjelöltek száma, akik fe-lelősségteljesen küzdenek azért, hogy üzemük melletti sikerekkel köszön-tse a nagy ünnepet. Juliusban például több, mint 100 kommunista nyerte el a szocialista verseny kitüntetettje-cimet. Közülük találjuk Müller Irmát, Nandrea Mártát, Gîrbut Margaretát, Virtaci Constantin, Buruiană Elis-a-betát, Freisinger Márton, Faur Au-reliát, Totorean Liviat és másokat, akik mind mennyiségi, mind minő-ségi előírásaitoknak eleget tesze-nek.

A szocialista verseny során a párttagok más vállalatokban is példa-t mutatnak a dolgozóknak. Ebb-en a vonatkozásban számos nagy-szerű tény áll rendelkezésünkre: sok olyan kommunista, mint Orbu-locu Elena, Andor Maria, Márkus Rozalia, Cucu Elena és mások a Teba gyár közösségéből szorgalmas munkájukkal és a környezetükről való gondoskodással egyaránt ki-tűntek. Az említett elvtársnők ál-landóan irányítják, tanácsokkal lát-ják el munkatársaikat.

Az eddig elért eredmények azt igazolják, hogy a kommunisták szenvedélyes munkaszeretete, példamuta-tása egyre erőteljesebb hatást gya-korol a dolgozók tömegére.

Pártvezetőinknek továbbra is mindent meg kell tenniük annak ér-dekében hogy munkaszeretete a kom-munisták, s általuk a dolgozók szé-lese tömegét, a vállalatok minél jobb feltételei közötti teljesítésére,

NAGY PILLANATOK

1964. július 26-án

Tíz óra tájban érkeztek el a nagy pillanatok. Bodea Dumitru segéd-mester odalépett a kisméretű masi-nához, amelyet sötétfényű igaz-gyógygyókból összefűző nyaklátként övezett a házilag előállított automa-tikusan üzemelő kikapcsolószerkezet felele műanyag-burkolatának figye-re és megindította a gépet. Egyen-lesebb kerengett a körkötőberendezés, mintba csak egy béczi valcer lány üemére lejénél táncát, körbe-körbe.

Többen álltak a gép mellett. Ott volt Geier Károly elvtárs, a részleg főmestere, nem bírányoztak a segéd-mesterek sem, de a köztűzök közül is sokan odasereglettek, hogy lániu legyenek az új szerkezet üzembe-be-lyezésének. Idegtépő pillanatok vol-tak ezek. Megfeszültek az arcizmok, szorosan, keskenyre zárultak az aj-kak, összehúzódtak a pupillák. A tekintetek merőben tapadtak a kapa-csolószerkezet „varázsszemére”. De senki sem mozdult. Egyszerre nem!

Ugy tűnt, mintha senki sem merné a lelkére venni, ha éppen most, a döntő pillanatban derülne ki, hogy a készülék — amellyel betek, bő-napok óta bajlódnak — csodát mondott. Bizakodás és kétség mé-gyözött bennük s ok tudták, hogy e küzdelemnek csak az a bátorozott mozdulat vezet véget, amelyben pillanatnyilag egyiküknek sem volt elegendő merse. Bár a három bete-folyó kísérletek bátorozottan a bi-zakodás javára billentek a mér-leg serpenyőjét, a kétség mégis ott lappangott szívükben, miként a fény peremén az árnyék.

Az a bizonyos mozdulat

— Végül is cselekednünk kell. — határozta el magát Geier Károly. Felemelte a kezét és megfeszítette a gépen szubán szálak egyikét. Abban a pillanatban fellángolt a masina rubinvörös varázsszeme és megfor-aszt a gép.

Azán előlőrl kezdtek az egész, s többi gépen...

A Román Népköztársaság Államtanácsa

TÖRVÉNYEREJŰ RENDELET

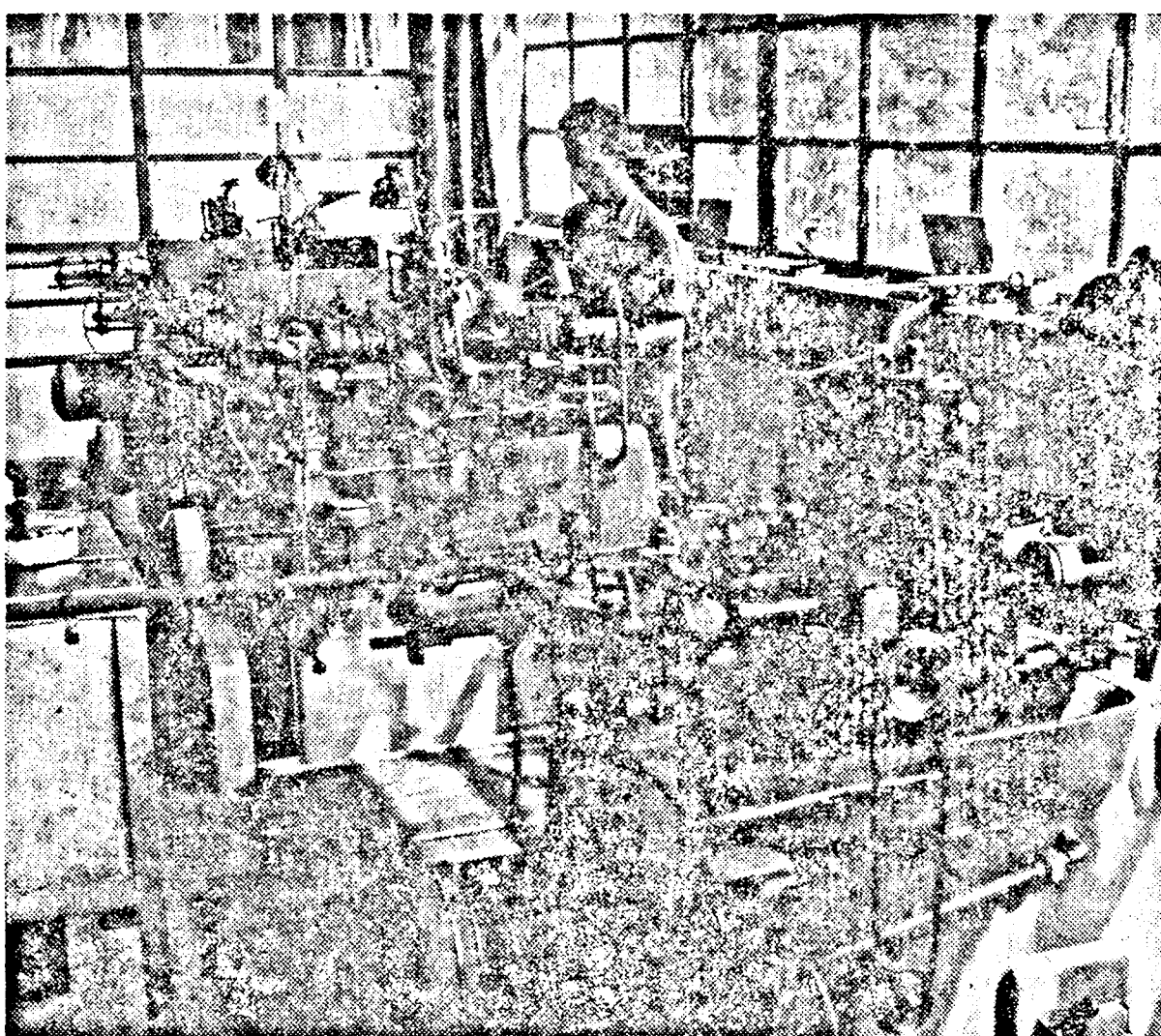
a Nagy Nemzetgyűlés összehívásáról

A haza felszabadulásának XX. évfordulója alkalmából, az Alkotmány 37. cikkelyének 1. pontja alapján, a Román Népköztársaság Államtanácsa elrendeli:

EGYETLEN SZAKASZ. — 1964. augusztus 22-én délelőtt 10 órára összehívjuk a Nagy Nemzetgyűlés ünnepi ülését.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ,
az Államtanács elnöke

Bukarest, 1964. augusztus 11.

„Mindentudó gépek” sora került lencsevégre: automata esztergapadok az óragyár gépműhelyében. Ott, hat, sőt néha még tíz műveletet is elvégző egy-egy ilyen kis, bonyolult mechanizmusokkal ellátott eszterga. S mindig a kívánt minőségben. A méretek is megfelelnek a rajzok követelményeinek. Erről különben a gépbeállítók gondoskodnak. Több tíz, sőt van olyan, amikor 100 000 apró-cseprő alkatrészt gyártanak a padokon a ketyegő, csörgő időjelző előállításához.

A csálai állami gazdaság mérlege — pozitív

Állami gazdaságaink feladata, hogy a dolgozók jobb ellátására mind nagyobb mennyiségű és jó minőségű mezőgazdasági eredetű élelmiszer terméket szállítsanak. E cél elérése mellett állami gazdaságaink feladata, hogy termékeiknél csökkentsék az önköltségi árat, minél nagyobb megtakarításokat érjenek el, növeljék a jövedel-met s ezen keresztül biztosítsák egységük jövedelmességét. A csálai állami gazdaságban is arra törekednek, hogy megvalósítsák a fentebb em-lített célkitűzéseket. A munka és a termelési fo-lyamat jó megszervezésével a csálaiak már az elmúlt évben is több, mint egymillió lej jövedel-met értek el. Mig idáig eljutottak, a gazdaság munkaközösségének sok nehézséggel kellett meg-küzdenie. 1958 óta — amikor a gazdaság me-galakult — a több, mint háromezer hektár terü-letről, a haladó agrotechnika alkalmazásával, a természetlen földek javításával évről-évre gazda-gabb termést takarítottak be.

Most, amikor hazánk dolgozó népe a felsza-bulás XX. évfordulójának megünneplésére ké-szül, a csálai állami gazdaságban is kimagasló

sikerek születtek. Így például a búzával bevetett 400 hektár területről 1254 tonna termést takarítottak be, 254 tonnánál többet, mint ahogy azt a termelési tervben előirányozták. Háromszáz kilóval haladtak túl a hektáronkénti előirányza-tot a 300 hektár öszi árpánál is. A lucerna- és búkköny-szénánál már az első és második kaszá-lásnál teljesítették évi tervfeladatukat s ez azt jelenti, hogy a harmadik és negyedik kaszálás alkalmával megduplázák a tervben előirányzott hozamot. E néhány kiragadott példa is bizonyít-ja, hogy a gazdaság szorgalmas munkaközösse-gé nemcsak teljesítette azt, amit tervbe vett, ha-nem jóval tulszármalyta.

Az állattenyésztő részlegeken sem maradtak el az eredmények. Lépcsőről-lépcsőre teljesítették a tej- és hushozam előirányzatokat és csökken-tették az önköltségi árat. Ezekről a megvalósítá-sokról, vagyis a hazánk felszabadulásának XX. évfordulójára tett kötelezettségvállalások teljesí-téséről beszéltek kereszünk a gazdaság vezető káderel, technikusai, elmondották tapasztalatai-ka is, melyeket mi az olvasók elé tárunk.

Pandek Ferenc főmérnök:

A munka helyes megszervezése, a dolgozók szakmai képzésének állandó emelése

— A gazdaságunkban elért e-rendmények nem valami különös körülménynek tulajdoníthatók. Ez eredmények elsősorban annak kö-szönhetőek, miszerint az elmúlt é-vek folyamán nagy figyelmet for-dítottunk arra, hogy minden ter-melési ágon megtaláljuk a leg-célravezetőbb munkamódszereket. Így a munkaszervezés mellett egy pillanatra sem tévesztettük szem elől a dolgozók és a szakemberek továbbképzését. Az idő bebizonyít-totta, hogy gazdaságunk vezető tanácsa, a pártalapszervezet irá-nyításával, jó uton haladt.

Az elmúlt évig gazdaságunkban

a munkaszervezést alosztályok szintjén végeztük. Ez nehezítette a feladatokat operatív végrehajtását, nem volt meg a megfelelő kapcsola-t a vezető tanács és a termelői brigádok között. Jelenleg a brigád-rendszer alapján dolgozunk s így a gazdaság vezető tanácsának köz-velen kapcsolata van minden bri-gáddal. Nálunk egy új módszer honosodott meg, amely eredmé-nyesnek bizonyult. Ha lehet, csök-kenjük a különböző gyűlések szá-mát, amelyeket eddig hetente tar-tottunk. Jelenleg a vezető tanács gyűléseken, amelyeket havonta tar-tunk, a legaprólékosabban meg-

vitaljuk az előttünk álló felada-tokat: milyen intézkedésekre van szükség, majd intézkedési tervet állapítunk meg s a brigádok en-nek alapján dolgoznak. A vezető tanács munkájában részt vesznek a brigádfelelősök is. Minden me-zőgazdasági kampány idején a vezető tanács tagjai felelnek egy-egy brigád munkájáért, segítik azt s ellenőrzik a feladatok teljesíté-sét.

Mivel gazdaságunk 16 termelési ága az állattenyésztés, éppen az-ért arra törekszünk, hogy takar-mánynövényeket termesszünk, még pedig olyan takarmánynövényeket, amelyek elősegítik az állattenyész-tésben a hozamok növelését. A munkaszerkezetek, az erőgépeket és más mezőgazdasági gépeket szétosztottuk a brigádok között a területek nagyságának megfe-lőlen. Gazdaságunkban jelenleg egy erőgépre 70 hektár terület megművelése jut és ez lehetővé te-szi, hogy megfelelő időben jól dol-gozzunk. A sertésenyésztés szá-mára 112 hektáron termeszünk lucernát. A szarvasmarhatenyész-tés számára a takarmányt zöld fűtőszalagszerűen biztosítjuk s ez lehetővé teszi, hogy állandóan jó minőségű takarmánnyal lássuk el állatainkat. A zöld fűtőszalag igen változatos: búkköny, borsó, kukorica borsóval, csalamádé kukorica stb. A felesleget, amelyet az álla-tok a zöldtakarmányból nem fo-gyasztanak el, silózzuk. Már el-id-dig több, mint 150 vagon zöldta-karmányt silóztunk. Az állatok ta-karmánvozásában igen jó eredménnyel használjuk a kombinált takarmányt, amelyet házilag ké-szítünk a lucerna-széná szállításá-val és darálásával.

Gazdaságunkban a növényter-mesztésnél elért sikerek annak tu-

Goda István

Kása János

(Folytatása a 2. oldalon)

megtekinthető vasárnap, kedden és pénteken délelőtti 10 és 13, délutáni 14 és 18 óra között a Kulturális Központ épületében. Legkevesebb 15 személyből álló csoportok szerdán, csütörtökön és szombaton a délelőtti 10 órában is felkereshetik a múzeumot. A múzeum alábbi osztályai tekinthetők meg: képzőművészeti tárlatok, ókori történelem, az 1848–49-es forradalom múzeuma, a flamand, holland, orosz, német és magyar képzőművészek kiállításai.

A MI ÉVEINK BUKARESTJE

Egy Bukarestet megismerni vágyó

külföldi, hazatérő, 1934-ben a következőket jegyezte meg: „A város kétségkívül szép, de eufemizmus! Alunk szemben, mivel Bukarest nem más, mint kis város egy nagy falu közepén”. A megjegyzés természetesen vitatható, hiszen azt mutatja, hogyan látta három évtizeddel ezelőtt Bukarestet egy idegen riporter: de volt benne igazság is, amennyiben túl a város központján, amely igyekezett mindenféle metropolisan látszani, olyan emberi település húzódott, ahol az emberek százai éltek nyomorúságos és vigasztalan életet. Az egykori vezérlő, választások előtt valóságos versengtek egymással hangzatos ígéretekben, de a választási komédia lezajlása után maradt minden a régi: a főváros szívtől alig 100 méternyire egész negyedik éjjeli világítás nélkül, látszatcsatornázással.

Nem tudok róla, hogy annak idején állítottak-e össze statisztikát az emberek életkörülményeiről, de jól emlékszem a düledező viskókra, a nyomortanyákra, ahol valósággal nyüzsgtek a szomorú, s ami még súlyosabb, a kilátástalanul tengődő emberek, hiszen akkoriban egy egészséges lakás elérhetetlen volt a dolgozók számára. Nincs tudomásom olyan sta-

csodával határos módon született, élénk, mozgalmas, élettől lüktető sok más központja is azokon a helyeken, ahol egykor csak kutyavetést hallhattál éjszaka, a világ legravaszabb kutyáinak ugatását, amint azt a fentebb idézett külföldi feljegyezte.

Igen, akárcsak 30 évvel ezelőtt, a teret most is Piata Chibrit-nek nevezik. Nem, nincs meg nekem e helyek hajdani fényképe, de remélem, megtalálható a Város történelmi Múzeumban. Láthatnád akkor, hogy néhány évvel ezelőtt még milyen nehezen éltek itt az emberek, minden kényelmet nélkülöző lakásokban, egészségtelen körülmények között. Mikor épültek a tömbházak? Ugy válaszolok neked, ahogy nekem válaszoltak: „A mi éveinkben”. Hallottam e szavakat mindenütt, ahol csodálkoztam magyarázatra szorult: „Mikor épültek ezek a blokkok, mikor vágták a sugárutakat?” „A mi éveinkben”. Ot évvel ezelőtt egy külföldi vendéget kalauzoltam végig a város új központjain, s a gépkocsit Ferentari után a Floreasca negyedben, majd pedig a megújulásának még csak a kezdetén tartó Calea Grivitei-en sétáltatott meg bennünket. Kíváncsi és szemfüles vendégem váratlanul: „Honnan ennyi tegnap?” Igyekeztem hát összeszedni a modern építészetről szerzett szörványos ismereteimet, hogy felvilágosítást nyújtsak neki. Beszéltem az előre-gyártott elemekről és egy-egy emelet felhúzásának üteméről. Kíváncsiságát annyira felcsigáztam, hogy azon nyomban felmászott egy olyan épületben lévő tömbház állványára, amelynek helyén két héttel ezelőtt még az alapok álltak. Látogatásunk idején már büszkén állt az öt emelet. Azon a napon bejártuk az egész negye-

Igen, már voltam itt egykor, husz évvel ezelőtt: felismerem a helyeket és a két házat, ahol, azt hiszem, nem tévedek, százötven ember dolgozott leirhatatlan körülmények között. Ma pedig itt vagyok az Electronicában, a precíziás, a fantázia, a tehetség gyárában, ahol a munka már alkotásnak számít. Lépj be, kedves vendégem. Megérted az elfogódottságot, az az érzésed, mintha egy fakultás előadótermében lennél és félsz, hogy lépteid zaja megzavarja a tudósok elmékedését. Lépj be bátran, szerelősarnokban vagyunk, amely, akárcsak az üzem nagy része, szintén a „mi éveinkben” épült. És ezek a fiatal emberek, ennek az aprólékos és nagy pontosságot igénylő munkának a szakértői szintén „a mi éveinkben” sajátították el a mesterséget. Az egész üzemben nem találsz olyan embert, aki ne tanulna tovább és biztosítják arról, ha néhány év múlva visszatérsz ide, sokan mérnöki diplomával állnak elő. Adig is, lépünk be, ha csak néhány pillanatra is, az üzem klubjába. Itt vagy másutt, ahol akard, megtalálod táncsportjuktól, kórusuktól, vagy színjátszó csoportjukat, amely éppen próbál, s amely — kezeskedem érte — nem tartozik egyetlen hivatásos együtteshez sem. Ők azok a fiatalok, lányok és fiúk, akiket nemrég láttál az esztorgapad vagy a futószalag mellett és akik most éppen egy Caragiale vagy Csehov darabot játszanak, vagy pedig avatott karmesteri pálcával irányítással Enescu valamelyik rapszódájának első tételével ismerkednek. Mikor tanultak énekelni, mikor sajátították el a színjátszást? „A mi éveinkben”.

beri valóság. Boncolgassuk egy csöppet a valóságot, kedves vendégem, városunk látogatója s akkor meg fogod érteni, miért hatja át büszkeség a bukarestieket, amikor városukról, s „a mi éveinkben” elért sikereiről beszélnek.

Ezekben a mi éveinkben — az utóbbi két évtizedről van szó — Bukarest fergeteges ütemben fejlődött. Bocsáss meg, hogy ismétellen a számokhoz folyamodom — egyáltalán nem pedantiából teszem — de 1962-ben a város egyötödét fedezte az ország globális ipari termelésének. És ugyanakkor a mi éveinkben Bukarest olyan ipari fejlődést ért el, amelyről egykor még álmodni sem mertünk és ebben az iparban a különböző nehézipari ágak a döntő szerep. Két évtizeddel ezelőtt — nem árt egy kis történelmet beiktatni — ezen a tájon jóformán csak könnyűipari és műszakilag elmaradott vállalatok voltak. Eleget ez ahhoz, hogy képet nyújtsanak az akkori időről, amely kihaftott a város egész életére és lakosainak lelki világára. A mi éveinkben lényegesen megváltozott a város térképe. Sok új, a legkorszerűbben felszerelt gyár épült, ahol az emberek annyi szakértelemmel és ügyességgel dolgoznak, hogy termékeiket a világpiacra is keresik és megbeszéljük.

Egy három évtizeddel ezelőtt országunkban járt külföldi fölényes mosollyal jegyezte meg: „Bukarest kisváros egy nagy falu közepén”. Augusto Murer olasz építész és szobrász, az ipari urbanisztika szakértője, aki nemrég látogatást tett Bukarestben, ezeket mondta: „A város különböző részein fontos építkezéseket láttam. Építészeti stílusuk ésszerű, a legfejlettebb közül való. Valóban, az új építkezések vonala egyszerű és választékos. Látszik, hogy itt a jövőnek építenek. A jövő pedig „a mi éveinkben” kezdődik.

Naponta újabb és újabb kombájnrakok hagyják el a fővárosi mezőgazdasági gépgyár udvarát.

város az építést szolgáló konkrét és hasznos javaslatok. Tízszor, százszor is hallottam ezt a kifejezést: „A mi városunk”, ami nem más, mint „a mi éveink” egyik változata. Mindkettő az embereknek abból a büszkeségből és boldogságból fakad, hogy olyan városban élnek, amely végre az övék, hogy olyan időkben élnek, amikor szakavatottan és odaadással munkálkodhatnak sorsuk alakításán.

Igen, mindent, ami szép,

„a mi éveinkben” építettük, valószínűleg meg.

1933-ig itt egy gödör volt. Egy óriási gödör, ahol tavasszal ártalmas kigőzölges és különböző betegségek forrasként mocsárrá sűrűsödött a víz. Nem egészen három hónap alatt a mocsár eltűnt, s csodás meséhez hasonlóan megjelent a 23 August stadion. A lelkesedés és az energia titáni versenye volt ez, harc, de nem a földdel, hanem a multtal. És a földet hordó, betonöntő ezer meg ezer kar megfeszülésében ott volt az ítélet: végérvényesen legyőzzük a megaláztatásokkal teli multat.

1933 nyarán, a bukaresti ifjúsági fesztivált megelőző napokban történt. Jól emlékszem, szinte naponta ellátogattam az építőtérre, mert egyesek, szakértők azt állították, hogy a stadion nem lesz készen a meghatározott időre. Jömagam nem is egy órát töltöttem kétségek között, hiszen záros határidőről, megfeszített munkáról volt szó. De soha sem fogom elfelejteni, a megmítási előtti órákat. Reggel hat órákor a hangyabolyként nyüzsgő óriási tömegről még nem láthatnád, hogy kézzel a munka vagy sem. De este hatkor az utolsó simítás is megtörtént és a bejárat föl felkerült népünk legdicsebb történelmi dátumának szimbolusaként, a győzelem jelképeként a stadion névjegye „23 August”.

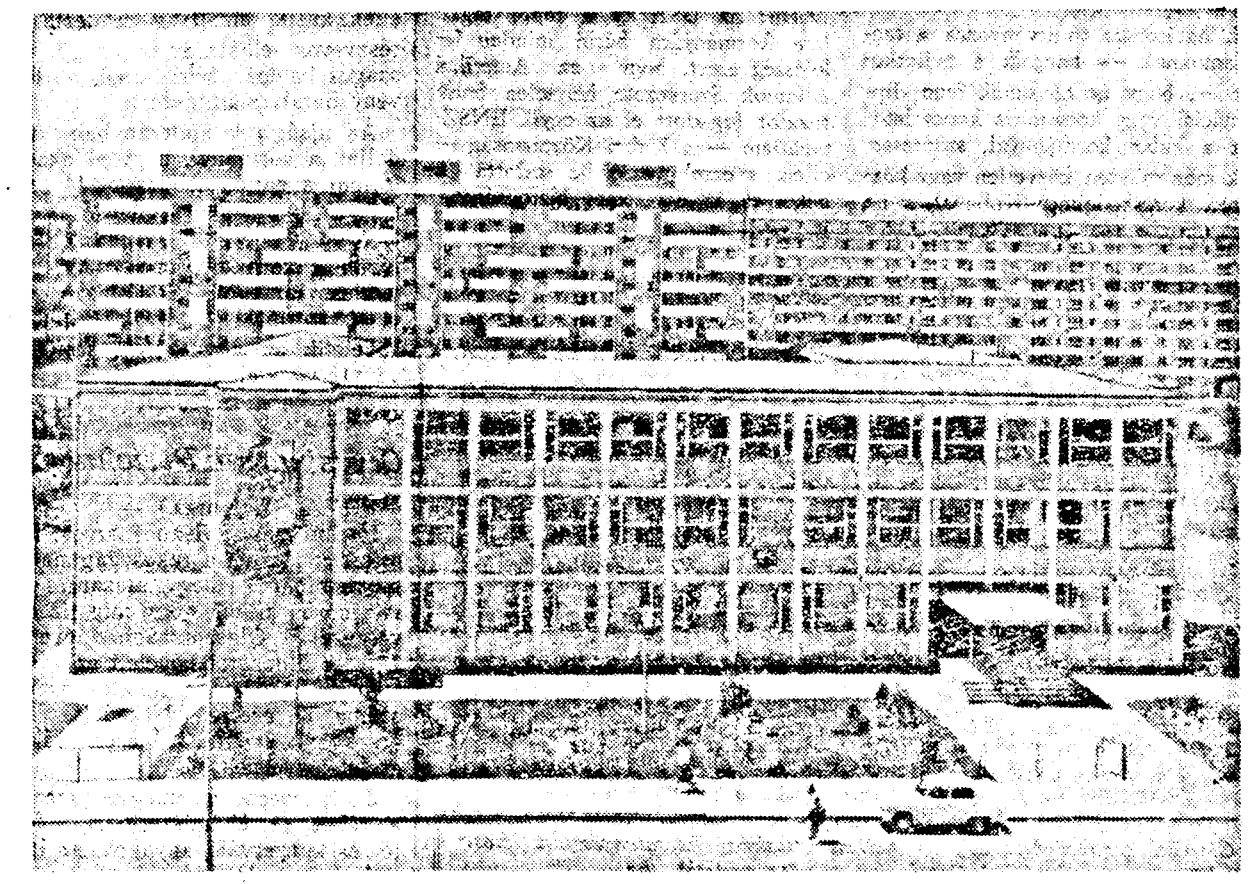
Egy Dimbovita parti

külvárosban születtem és töltöttem gyermekkoromat, messze a Mártírsíri domb felé, ott, ahol a víz, amelynek lilás színében visszatrózzók a kőolaj és a vitriol, alázatosan folyik át a girbe-görbe utcák egész során. Nemrég ott találtam magam azon a helyen, amelyet ma csak amugy családiassan „Magistrala”-nak neveznek. És széle mentén

eljutottam egészen a volt Filaret állomásig, ahonnan egykor gyatra vonatok indultak utnak Giurgiuba. Felvettem magamban, hogy megállok minden tömbháznál, de rövidesen beláttam, hiábavaló kísérlet. Sok napra lett volna szükségem ehhez. Nem rajongok a számokért, de azt hiszem, hogy nagyságát tekintve a Magistrala nemcsak kilométereken át húzódó épületeket jelent, hanem tehetséget is, az építők tehetségét, akik mindent megtesznek azért, hogy leküzdjék a sablont és az egyhangúságot. És ha itt-ott marad is üres tér, ez nem helpazarlás, mert lám a gyepek is itt-ott a zöld szőnyeg, a hívogató padok pedig várják vendégeiket. Nem tudom, ki találta ki egykor ezt a mondatot: „Bukarest a kertek városa”, mivel Cismigiu és a kiállításán kívül nem tudom, hogy állt volna más zöld tér is a szeg-

Este van

és az Operában — amelyet ugyan csak — „a mi éveinkben” építettünk — a műkedvelő együttesek köztársasági versenyének döntője folyik. A versenyen több

Az új negyed új iskolája. Képünkön: a fővárosi Drumul Taberei negyedben a 33. számú középiskola látható.

tisztikáról sem, amely azokat az iskolákat tündélt volna fel, ahol a szegénygyermek tanultak a szomorú emlékeztető években, de magam előtt látom és ez az emlék mindörökké meomrad, azoknak a bölönszerű, szürke épületeknek a képét, ahol 60-70 gyermeket is bezsúfoltak a nedves, sötét termékek.

Es idézhetnék tovább a mindennapi élet különböző fejezeteit: a használatos károknak csoportjának dűsködő életét, a város névtelen embertömegének gályarabságához hasonló tengődését. Jól emlékszem Geo Bogza akkoriban írt megrázó riportjára, amelyekben pokolhoz hasonlatos képeket villantott fel a timárok világból és bemutatta a rabságnak is beillő körülmények között ellecsört életüket. Hosszas helytelen tanulmány után jömagam is leírtam a kórházakat, ahol egyremásra haltak meg az emberek, vagy az akkori idők diákménzáit, ahol szisztematikusan ette magát belénk a tuberkulózis.

A három évtizeddel ezelőtti és a mai város között lévő távolságot fényekkel mérjük. S ez nem metafora!

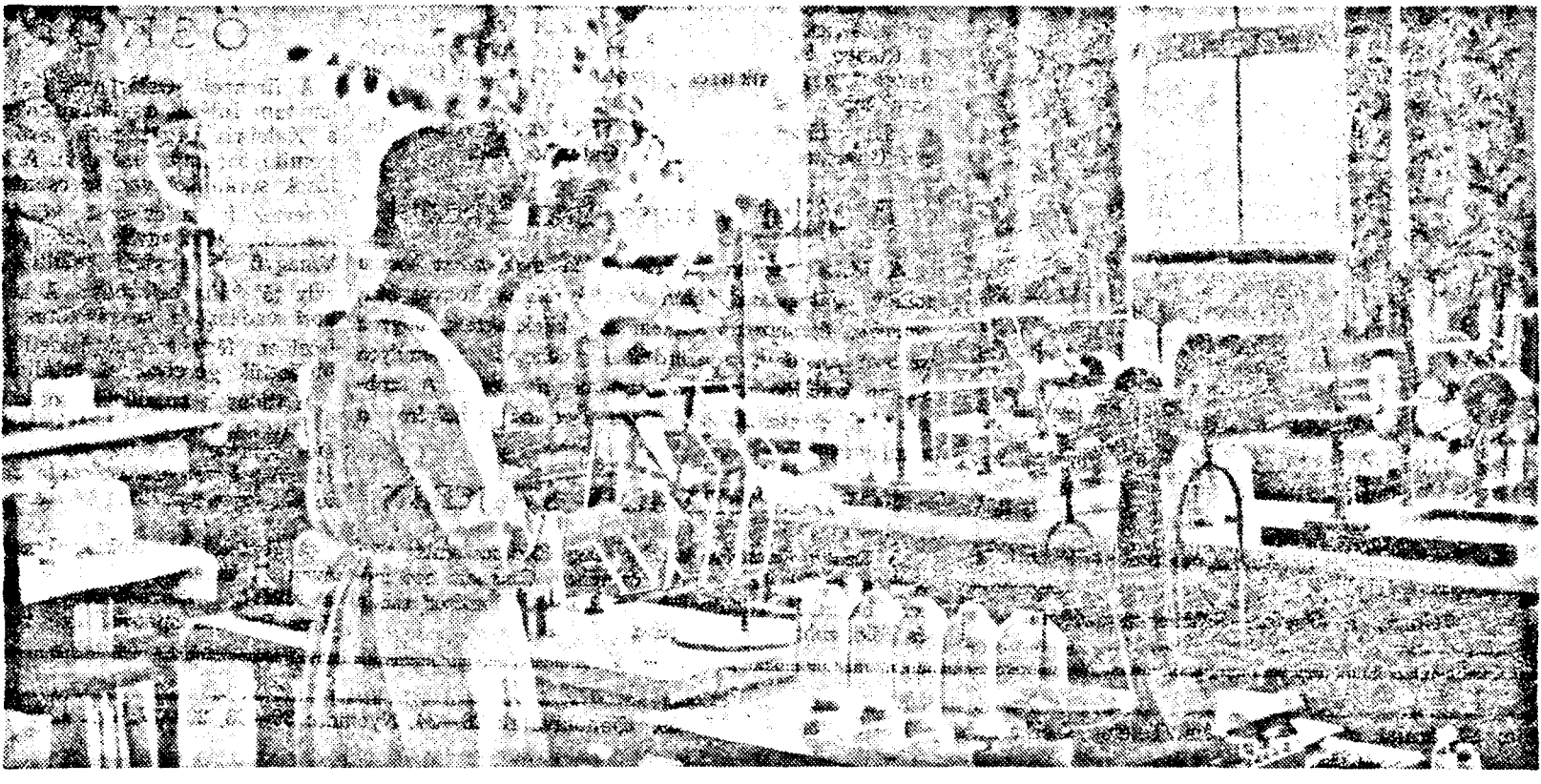
Tarts velem

barátom, járjuk be 1964 Bukarestjét, ebben az illatától terhes hónapban, amikor a legderűsebb a nappali égből, s legelbűvölőbb az éjszaka. Heli-kopterrel eléd tárulkozó képet a jánlok, s már itt is az első megéltetés. Olyan Bukarest áll előtted, amelynek — két évtizeddel ezelőtti városképtől eltérően — már nemcsak egy központja van, ott, ahol egymást érik a filmszínházak és a luxusvendéglők, hanem

def, s vendégem kíváncsi, szakértő szemé felfedezte néhány patinásabb tömbházat. „Oh, nem, ezek már a régi blokkok” — magyarázta fiatal mérnök kísérőnk. „Mikor épültek?” — kérdezte a vendég. „Három évvel ezelőtt”. Sikertől elfogom vendégünk sokatmondó pillantását. Megértette, hogy napjaink Bukarestjében más mértékkel mérk az időt és hogy valóban a három évvel ezelőtti idő nálunk már történelmi időnek számít.

És akkor

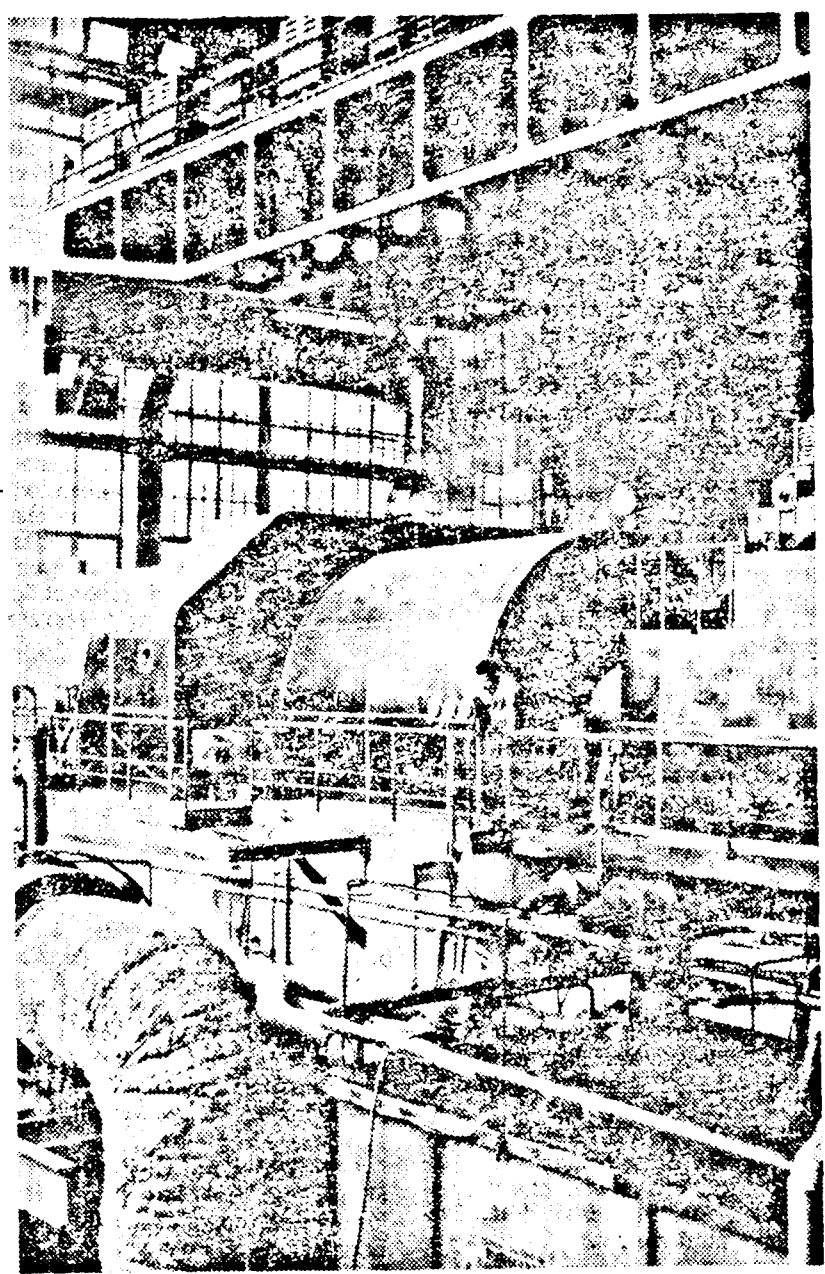
hogyan hasonlítsam össze a timárok életét sorvasztó műhelyeket, amelyekről három évtizeddel ezelőtt írt Geo Bogza, a mi éveinkben emelt üzemekkel, hogyan állapítsam meg a különbséget, hol keressem a támpontokat?

A fővárosi Adesgo gyár laboratóriumában, ahol a fizikai-mechanikai ellenállás próbákat végzik.

„A mi éveinkben”

Belátom, hogy a kifejezés hozzávetőleges. Lehel, hogy pontosabb lenne ebben a megfogalmazásban: „Napjainkban”. Mivel a mi éveinkben maga az idő is módosított méretein. Ime a bizonyíték. 1963-ban a fővárosi üzemek és gazdasági egységei harmincöt nap alatt valóstították meg az 1938-as év Bukarestjének egész ipari termelését. Vagy egy másik számadat. 1963-ban a fővárosi ipari termelése 50 százalékkal haladta túl az egész ország 1937. évi ipari termelését. Tudom, hogy a matematikai megfogalmazás nem mondhat többet, mint egy száraz szám, de e számadat mögött ott áll a hatalmas, kiapadhatatlan energiából és alkotó lelkesedésből ötvöződött em-

Nemrég helyezték üzembe a grozavesti hőerőmű egy újabb 50 000 kilowattos áramfejlesztőjét. A turbogenerátor gőzével számos új fővárosi negyed

nyek rendelkezésre. Persze még ott volt a „sossz”, a sétány is, virágaratával, luxushintókat hajtó berkocsisaival, de a külváros melyik embere álmodozhatott ilyen gyönyörűségről? 1964 Bukarestjében egymást érik a zöldövezetek. Létésűsűköt találkozt adott egymásnak az építészek nemes törekvése és a virágkertészek fantáziája, a bukarestiek lelkes versengése, s egyben hálaja.

De álljunk meg

egy pillanatra ebben az alumínium és kristálypalotában, biztosítalak róla, hogy nem mesebeli kastély, a jelenlegi konkrét valósághoz tartozik: kánton, ahol a műegyetem sokszáz diákja étkezik. Ime a konyhák és hűtőszekszolgálatok, akik éppen az ételt készítik. Természetes, kedvesem, hogy megröghannak az emlékek, mit tehet-

mint egy millió ember vetelkedett dalban, táncban, színjátszásban, bábjátékban. Csillagászati számnak tűnik, de megnyugtatlak, nem tévedtem és a hozzávetőlegesség a pontos számadat rovására történik. Egy millió ember — csupán Bukarestből szinte kétszáz ezer — de ott, táncolt vagy vitatta elsőbbségét a színjátszás művészetében. Lám, az Opera terme fényesen kivilágítva, pillanatokon belül felhangzik a gong és kiderül, hogy a kiváló közl is ki a legkiválóbb. Figyeld csak az emberek arcát, tekintetüket, mosolyukat.

Harminc évvel ezelőtt egy külföldi ellátogatót Bukarestbe is megállapította, hogy Bukarest kisváros egy nagy falu közepén. És ugyancsak ő fűzte hozzá: „A legelőbb bukaresti arcán ott a szenvedések nyoma”.

Jól figyeld meg ma az arcokat. Városunk embereinek arcán a boldogság ragyog. Mikor történt a változás? „A mi éveinkben”.

Aurel Baranga
állami díjas író

Eltemették Aleksander Zawadzkit

VARSO. — Gh. Gheorghita, az Agerpres tudósítója jelenti:

Augusztus 11-én a lengyelországi dolgozók elkeszték utolsó utjára Aleksander Zawadzkit, a LEMP KB Politburojának tagját, a Lengyel NK Államtanácsának elnökét, a Népi Egységfront Bizottságának elnökét.

A koporsót 15 órakor gyászszenné akkordjai közben kihúzták az Államtanács épületéből és ágyúval a helyre. A menet Varsó utcáin áthaladva a Színház-tér felé tartott, ahol gyászgyűlés zajlott el. Az emelvényen a lengyel párt és kormány vezetői, az elhunyt családja, a politikai pártok és tömegszervezetek vezetői, a temetésre érkezett külföldi küldötségek tagjai foglaltak helyet. Az emelvényen Gheorghe Apostol elvtársnak az RMP KB Politburoja tagjának, a Minisztertanács első al-elnökének vezetésével ott volt országunk küldöttsége is.

W. Gomulka a gyászgyűlésen mondott beszédében a LEMP KB, a Lengyel NK Államtanácsa és Minisztertanácsa nevében kifejezte a dőrt annak a mélyszégyennek, amelyet a dolgozók éreznek A. Zawadzknak, a lengyel munkásmozgalom kiemelkedő harcosának, az ismert párt- és államvezetőnek elhunytá miatt.

VARSO. — Gh. Gheorghita, az Agerpres tudósítója jelenti:

Augusztus 11-én este a Lengyel NK Minisztertanácsának palotájában találkoztak az Aleksander Zawadzki temetésén részt vevő külföldi küldötségek.

Ez alkalommal Gheorghe Apostol elvtárs, az RMP KB Politburojának tagja, a Minisztertanács első al-elnöke, a román küldöttség vezetője beszélgetést folytatott Wladislaw Gomulka elvtárral, a LEMP KB első titkárával, akinek átadta az RMP Központi Bizottságának, a Román NK Államtanácsának és kormány-

Ezután Czeslaw Wycech, a Lengyel NK Szejmjeének marsallja, az Egyesült Parasztpárt elnöke és Stanislaw Culczynski, az Államtanács elnökhelyettese, a Demokrata Párt elnöke arról a súlyos veszteségről beszélt, amely a lengyel kommunista pártját, a lengyel munkásmozgalmat érte.

A következő felszólaló A. I. Mikojan, a Szovjetunió Legfelsőbb Szovjetjének elnöke, a temetésen részt vevő szovjet kormányküldöttség vezetője volt.

Beszédet mondtak még: Bohuslav Lastovicka, a Csehszlovák SZK Nemzetgyűlésének elnöke, a Csehszlovák KP KB Elnökségének tagja és Friedrich Ebert, az NSZEP KB Politburojának tagja.

A Színház-téri gyászgyűlés befejezése után a gépkocsioszlopból álló gyászmenet elindult a katonai temető felé. Itt az Internationale hangjai mellett A. Zawadzki koporsóját elhelyezték a kriptába.

Három díszlövés dördült el. Ezután a lengyel vezetők és a külföldi küldötségek vezetői, köztük Gheorghe Apostol elvtárs, a Román NK küldöttségének vezetője, részvétüket fejezték ki az elhunyt családjának.

nak és személy szerint Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtársnak őszinte részvétnyilvánítását a lengyel népet érő súlyos veszteséget. Ugyanakkor rámutatott, hogy a román nép és a Román NK párt- és államvezetősége a testvéri lengyel nép mellett áll e nehéz pillanatokban.

Wladislaw Gomulka elvtárs köszönetet mondott a részvétnyilvánításért. Üdvözlőet küldte és jócskán kívánt Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtársnak és újabb sikereket a román népnek.

Román képzőművészek kiállítása Prágában

PRAGA. — Az Agerpres tudósítója közli:

Prágában augusztus 11-én megnyitott Alexandru Ciucurencu és V. da Géza román képzőművészek kiállítását. Előzőleg sajtóértekezletet tartottak, amelyen a csehszlovák központi lapok szerkesztőinek kérdéseire válaszolva Alexandru Ciucurencu festőművész ismertette a romániai képzőművészet fejlődését.

A megnyitón mondott beszédében dr. Cestmir Cisar, a Csehszlovák SZK oktatás- és művelődési minisztere méltatta a hagyományos román-csehszlovák baráti kapcsolatokat, kiemelve a román hadsereg hozzájárulását Csehszlovákia felszabadításához.

„A felszabadulás után — mondotta a szónok — Romániában forradalmi változások mentek végbe minden téren, így a kultúra és a

művészet területén is. A kiállítás szintén ezt tükrözi.”

Gheorghe Nitescu professzor, a Román NK prágai rendkívüli és meghatalmazott nagykövete válasszbeszédében hangsúlyozta, hogy a két román művész kiállítása az 1944 augusztusi események 20. évfordulójának küszöbén nyílik meg. A nagykövet rámutatott, hogy a két ország felszabadulását követő években a román-csehszlovák barátság állandóan fejlődött és mélyült a szocialista internacionalizmus szellemében.

A kiállítás megnyitóján részt vett Antonin Gregor, a külügyminiszter első helyettese, külügyminiszeri tanácsos, oktatás- és művelődési miniszteri tanácsos, a diplomáciai testület számos tagja, művészek és műkritikusok, újságírók. A kiállított festmények és szobrok általános tetszést arattak.

Kongói események

LEOPOLDVILLE. (Agerpres).

A kongói hadsereg parancsnokának bejelentette, hogy a partizánegységek elfoglalták a Bukavutól (Kiwu tartomány fővárosa) száz mérföldnyire lévő Kigulube bányaközpontot. A kormánycsapatok legújabb repíték a környék hídjait, hogy megakadályozzák a partizánok előretörését.

Leopoldville-ben, hűlőgámbánál megtámadták és felölték Burundi nagykövetségét. A támadás célja volt megfélemlíteni a burundi hatóságokat, amelyek menedéket nyújtottak kongói hazafiaknak. A Lumumba — Kongói Nemzeti Mozgalom Párt ifjúsági szervezete közleményben jelezte a burundi nagykövetség elleni támadást. A közlemény hangsúlyozza, hogy a szervezet nem vállal közösséget olyan lépésekkel, amelyek sértik az Addisz-Abeba-i Charta szellemét.

Philippe Toussaint belga újságíró, a Pourquoi Pas hetilap munkatársát kiutasították Kongóból. Toussaint ugyanis egy nyugatnémet forrástól a társaságában ellátogatott a partizánok kezén lévő vidékekre és meginterjúvolt több partizán vezető. A nyugati újságírók közül csak Toussaint és társa járt a partizánok által elfoglalt övezetbe.

SANAA. — A sánai rádió jelenti, hogy az angol gyarmati uralom alatt álló Dél-arábiai Szövetségben a hazafiak támadó hadműveleteket hajtottak végre Radfan, Dathine, Dhali területeken a megrongálták az Adenbe vezető vasútvonalakat.

BAGDAD. — Abdel Moneim Sayed Ali, az Iraki Központi Bank alelnöke a bankbizottság elnökének bejelentette, hogy a kormány a július 14-én államcsőrt írt alá, amelynek következtében a bankrendszer egységesítéséről. Az ajánlások a július 14-én államcsőrt írt alá, amelynek következtében a bankrendszer egységesítéséről.

DAR ES SALAAM. — Az Afrikai Egység Szervezete közölte, hogy a napokban delegációt küld Francia-Szomáliába. A küldöttség tanulmányozni fogja, milyen intézkedéseket tesznek a francia hatóságok a terület autonómiájának megadására.

Mindenfelől

Az opiatiai operafesztivál

A Tanjug hírgyűjteménye jelenti, hogy Opatiaiban befejeződött az idei operafesztivál. A fesztivál több éve rendszeresen megrendezik a rieki operaház és az opati színház.

Az idei fesztiválon öt dalművet adtak elő: az Igor herceget, az Othellót, az Aida-t, a Carmen-t és a Toscat.

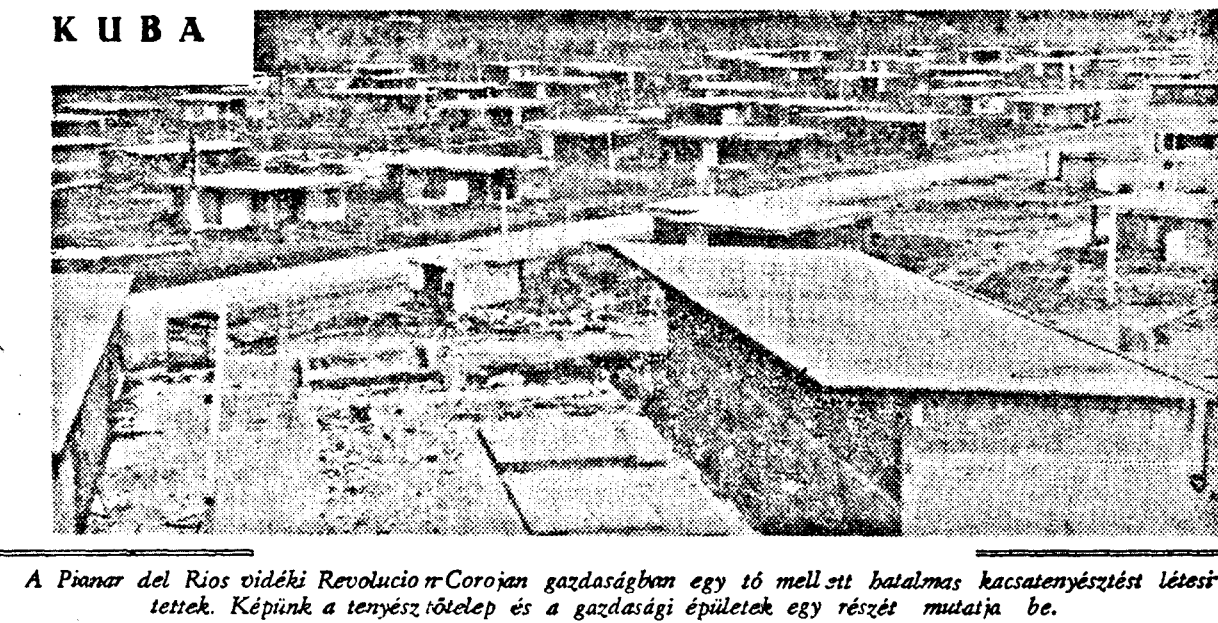
SAN FRANCISCO. — Kalifornia állam legfelsőbb bírósága létfőn jóváhagyta, hogy az elhunyt Clair Engle helyébe Pierre Salinger jöjjön ki kaliforniai szenátorrá.

GEORGETOWN. — A georgetowni hatóságok terrorista szervezet nyomára bukkantak, amely a cukoripari munkássztrájk kirobbanása után gyilkosságokat és szabotázsakciókat követett el az országban. A bandák 170 embert meggyilkoltak a több millió font sterling értékű kárt okoztak.

MOSZKVA. — Augusztus 10-én a szovjet fővárosban átvitták a nemzetközi Lenin-békedíjat Herlup Bidstrup ismert dán festőnek és karikaturistának.

KHARTUM. — Ahmed Khair szudáni külügyminiszter kijelentette, hogy kormánya hajlandó megfogadni azokat a dél-afrikai menekülteket, akik a faji terror miatt hagyják el a Dél-afrikai Köztársaságot. Mint mondta, a szudáni nép szolidaritást vállal az afrikai nemzeti felszabadító mozgalmakkal.

KOPPENHAGA. — A dán kormány hétfőn bejelentette, hogy továbbra is fenntartja a dán alkalmat a ciprusi nemzetközi ENSZ-erőkben.

A Pinar del Rio vidéki Revolució-Corona gazdaságban egy fő mellé hatalmas kacsatenyésztési létesítmény. Képeink a tenyésztőtelep és a gazdasági épületek egy részét mutatja be.

A gyémántföldek fővárosában

A jakutöldi Mirnij városban — a gyémántföldek fővárosában — egyemeletes épületet emeltek, amelyet a lakosság „a jövő házának” nevez. Az épület kívülről nem különbözik a város többi házától, fűtési rendszere azonban teljesen újszerű.

Jakutföldön, ahol a hőmérték hiányszála mínusz 60 fokig száll alá, gyakran megtörténik, hogy a központi fűtés nem ad elég meleget. Ezért az új kísérleti házban a villamosságot használták fel fűtésre.

A földszinti lakásokban eredetileg „melegítő padlókat” helyeztek el. A belső padlózat alatt, a

baros- és gipszrétegben egy kábel fűtővezeték fut, amelyen 220 voltos áram halad át. Ez felmelegíti a gipszt, amely továbbítja a meleget a szobákba. A hőmérséklet még a legnagyobb fagyok idején is általában plusz 20 fokon marad a helyiségekben.

Az emeleti lakások is melegek. Itt különleges hőszigetelő falmezőket alkalmaznak. Rendes furnirolemezeket vas- és nikkelötvözetből készült vékony dróttal csavarnak körül. A falmezőket azután vízhatlan polimerekből készült anyaggal kezelik. A villamosság hatására felmelegedő falmezők megfelelő meleget teremtenek a lakásokban. A főfok szabályozó készülékkel tetszés szerint beállítható.

EMLEKEZÉS SHAKESPEARERA

Az urbinói Rinascimento színházban Shakespeare születésének 400. évfordulójára alkalmából előadták a Romeo és Julia-t. A Franco Zeffirelli rendezte darabot nagy sikerrel játszották a londoni Old Vic színházban is.

Az urbinói előadás két főszereplője Anna Maria Guarnieri és Giancarlo Giannini volt.

A Miloi Vénusz hazaérkezett

A Miloi Vénusz február elején megkezdett hosszú tókói „látogatása” után visszatért a Louvre Múzeumba. A múzeum szakemberei kijelentették, hogy a szobrot alaposan megvizsgálták, nehogy valamilyen szennyező anyagot tartalmazna. A szobrot csak ezután állították vissza megszokott helyére a múzeumban.

FÖLDCSUSZAMLÁS SVÁJCBAN

A Reuter jelentése szerint nagy földcsuszamlás történt a svájci Luzarni-tó közelében. Csaknem 200 méter magasból körülbelül egy millió köbméter szikla és föld zuhant a tó vizébe.

Szukarno, Indonézia elnöke az EAK-ba látogat

KAIRO. (Agerpres.) — Az Al Ahram jelenti, hogy Szukarno indonéziai elnök Gamal Abdel Nasser elnök meghívására hivatalos látogatást tesz az Egyesült Arab Köztársaságban. A látogatásra október elején, az el nem közzétett országok konferenciájának megnyitása előtt kerül sor.

ENSZ küldöttség Kelet-Afrika országaiban

ADDIS ABEBA. (Agerpres.) — Az ENSZ Afrikai Gazdasági Bizottsága Addisz Abebából küldöttséget menesztett több kelet-afrikai országba. A küldöttség ellátogat Kenyába, Ugandába, Tanganyikába, Szomáliába, Észak-Rodéziába és Malawiba, hogy kifejtse az illető országok vezetői előtt a bizottság szempontjait egyes afrikai tervek megvalósításával kapcsolatban.

Dél-koreai újságírók tiltakozása

SZOUL. (Agerpres.) — A dél-koreai újságírók hétfőn gyűlést tartottak Szöulban. A gyűlést a sajtókorlátozó törvény elleni küzdő bizottság rendezte. A résztvevők elhatározták, hogy országos kampányt indítsanak a törvény hatálytalansításáért.

Az újságírók kiáltványban vádolják a kormányt, hogy el akarja fojtani a sajtószabadságot. A kiáltvány hangsúlyozza, hogy az újságírók bojkottálni fogják a sajtóban a kormánypropagandát. A gyűlés résztvevői Pak Csizsan Hi elnökhöz intézett határozatukban követelik az úgynevezett sajtótörvény érvénytelenítését.

Orvosi napok Porlofinóban

ROMA. (Agerpres.) — Porlofinóban (Genua) orvosi napokat rendeztek a rákos daganatok problémájának megvitatására. A vita során kiemelt, hogy míg tíz évvel ezelőtt Olaszországban évente 17 ezer áldozatot követelt ez a betegség, 1963-ban a halálos esetek száma 77 ezerre növekedett. Az országban évente 300 ezer rákos esettel jegyznek fel.

Szakemberek véleménye szerint a rákot az élelmiszeripari, festő- és konzerváló anyagok, az ipari füst és a dohány okozza.

Pietro Germi legújabb filmje tovább boncolja a szicíliai társadalom erkölcsét. Az „Elcsábítva és elhagyatva” című vígjáték női főszereplőjét a képkönyvben látható Stefania Sandrelli, Germi „Válás olasz módra” című filmjében ismerjük meg.

ŐSKORI LELETEK

A firenzei Őstörténelmi és Őslénytan Intézet ásatásokat végzett a Kalabriai-hegységben lévő Del Romito barlang közelében. A kutatások során két vadász csontvázát fedezték fel a csiszolt kőkorszak idejéből. Az egyik csontvázban köhögő nyílvezető találtak a sziv tájékára befurdozott. A két őskori vadász a szobákban megfelelő fegyverrel temették el. Mellettük gerelyvéget találtak.

A tudósok kutatásai során arra a következtetésre jutottak, hogy a Del Romito barlang mellett 10-12 ezer évvel ezelőtt csata zajlott a két törzs vadászai között.

A floridai buvárok csaknem két éven át kutattak Miami közelében a XVIII. században elsüllyedt Tres Puentes spanyol hajó roncsai

után. Két nappal ezelőtt a buvárok két ezüstrudat hoztak felszínre. A laboratóriumi elemzések során kiderült, hogy a hajón lévő kincshez tartozó rudak 95-99 százaléka tartalmaznak tiszta ezüstöt.

A Jóni-tengeren, husz méter mélységben ókori görög hajót találtak. A régészek jelenleg kutatásokat folytatnak a Tarantói öbölben, az elsüllyedt hajó közelében, ahol más ókori görög hajóroncsokra is bukkantak.

A hajóroncs kiemelésének lehetőségét tanulmányozzák. A lelet kiindulópontul szolgál majd a 2000 évvel ezelőtti görög és középkori kapcsolatok tanulmányozásához.